

Eylül Günleri

— İbrahim Kilik · 25 Eylül 2009

Kehribar rengi günler takvimlerde derbeder.
Demlenir yüreklerde damıtılmış som keder.

Gün aşarken tepeyi, hasret kızıla döner.
Şamdanlarda umudun titrek alevi söner.

Güneş erir, savrulur yapraklar teker teker.
Eylül, nice gönüle katreyle hüznü eker.

Uçuşan yaprakların her birinde bin umut.
Solgun gülüşler kadar gerçek kanayan somut.

Güz mevsimi bir ömrün ikinci güneşidir.
Üşüyen yüreklerin titreyen kardeşidir.

Eylül günleri hüznün sarı taklı kapısı.
Sonbahar mevsimidir kırık gönlün yapısı.

Günlerin kısaldığı demlerdir eylül günü.
Kederin pişmanlıkla vardır bugün düğünü.

Titreyen ışıkların görürsen söndüğünü.
Anla artık kaderin zevali ördüğünü.

Zaman eylüle dair bir öyküye demirler.
Hüznü yumağı günler takvimlerde erirler.

Güneş üşür resimde eylül gülerken simde.
Eylül, sarı yapraklar toplanır bir isimde.

Bir veda mevsiminin diğer adıdır eylül.
Ve sevda sevenlerin yüreğinde solan gül.
Ankara, 25.09.2009 İ.K